

Al lah de mek Al lah ne bü yük

lût fı Hü dâ... dır...

Uş şâ ka gı dâ dır...

Der viş le rin ev râ di he man...

Al lah di ye lim hû di ye lim...

ham dü se nâ... dır...

kal be ci lâ... dır...

Mak sû dı ri zâ dır.(Al lah) Er vâ ha sa fâ dır (Al lah)

Kul lu ğu nu yok lu ğu nu bil... mek ne sa

â... det... Al lah dani

nâ yet...

5.Mart.1936

Doğan Ergin

Allah demek Allah, ne büyük lûtf-ı Hüdâdır
Uşşâka gıdâdır
Dervişlerin evrâdı, heman hamd ü senâdır
Maksûd-ı rızâdır
Kulluğunu, yokluğunu bilmek ne saâdet
Allah'dan inâyet
Allah diyelim hû diyelim kalbe cîlâdır
Ervâha safâdır
Fâil ile mevcûdu heman bil ki Hüdâ'dır
İnkâr-ı belâdır
Hep hû duyulan cümlesi bir hoşca sedâdır
Ammâ ne nevâdır
Vâr olmayı istersen eğer cümleyi bir bil
Ağyârı hemen sil
Dervîş olana lâzım olan havf ü recâdır
Fakr içre gınâdır
Âşıkların hep varlığı mâşûka fedâdır
Çün bâr ü cefâdır
Başdan aşağı her ne ki var, nûr ü ziyâdır
İlân-ı bekâdır
Allah deyip ahdinde vefâ sıdk ü sadâkat
Kâmiliden inâbet
Sâlikler için meş'ale-î râh-ı Hüdâdır
Dâreynde rehâdır
Âşıkları cânân eden aşk derde devâdır
İrfân ü sehâdır
Mâşûk ile âşık arası kıl ne revâdır
Zirâ ki ezâdır
Ey mazhar-ı mürşidde tecellî eden Allah
Aşkın bana hem-râh
Aşkın dilerim gayrısı Ken'an'a hevâdır
Elbet de hebâdır.